

ACC. N.R M. 13035 : 1-11.

Landskap: Småland

Upptecknare: J. L. Svensson, Rästorp

Härad: Grinneröd

Berättare: " " "

Socken: Grinneröd

Berättarens yrke: f.d. hem. ägare

Uppteckningsår: 1954

Född år 1869 i Grinneröd

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

No atberedning och mäldoseder. s. 1-11.

N.M. 3

Skriv endast på denna sida

Ahh ja! jag framhåller er dock
från Frästbo. Godta! Unnaryd beror
väl på att Svärmon var född
och uppvuxen i Unnaryd

J. L. S.

M. 13035.

13035:1.

ACC. N:oR M.

Gymnastikens malmgård och beredning

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kornet var nåt det sädeshag som användes mest till bröd in till mitten
 av 1800-tal. Och var det sädeshag som odlades mest här på orten. Sedan
 odlades ägo-dlingens mera och komodlingens minskade och användes
 mindre till bröd. Vid slutet av 1800-tal användes ej korn som brödsåd
 men odlades nätt mycke ändå och användes till många olika bruk.
 Gavar mätt med flera olika slag. Men brödet blev mycket torrt och trågt
 av korn mot råg. Det var aldrinäts här för var bonden hadde egen
 kvarna och mälde sin säd själv. Här var en ej förrän nu. Tappadil 1877.
 Bergshults och Hyttans sjö. Här vid utloppet var 5 stycken kvarnar efter
 varandra innan byns ägor. Bergshult 4 bönader var sin kvarn. Hyttan
 3 bönader den. Tidens om 5 hadde en tillsammans hela byn. Och majora
 av dessa var i bruk till slutet av 1800-tal. Och sedan flera efter varandra
 der som varit längst. Till den gick ut i hagan vid. Gööryde minness
 av dem sysselsätt ånn. Och minn vad man flera av dem var var i bruk.
 Och det varligt här på orten där som var möjigt större vatten bräckar
 har varit kvarna för minness av dem sysselsätt ånn. Var det lite
 vatten fisk de passa på att mata sannledigt när de öppnade damm
 duksom vid sjön. Det var nåt först på 1800-tal som fullkorsan är kom-

N.M. 3.

1

här och dugande mindre fisk förföljde. Dessa var så kallade köttskvarnar men väl att reglera till grövre och finare nöd och malde även huvupi, den minsta den fisk varas väl. Tors annars torrade de i baksungrummen i sängen. Och de höll förs att brödet blev vitare av nödlet från dessa mindre kvarnar för de blev inte varma. Och det var almänt på ostens att bönderna hadde egen kvarn om inte varande så varje by tillsammans inkam se minnen av dem och mängas mins man i bruk. När sen större kvarnar kom fisk de förfölle. När sen till kvarnarna kom till var de mycket större och malde fortare. Det var vanligt bland bönderna när de skulle mata förr jul till julat brödet att få malat först när kvarnarna var kall. Så gick måndagsmorgnar den som kom först kunde vara säker på få malat när kvarnern var kall. Och måttakörare kom ihjäl på matten men bland flera kunde ingen ännu vara först. När der var mycket målt hände nöderna fisk matas hela mätterna förr jul var alltid var alltid mycket målt vid kvarnarna för som ersättning för matring till kvarn ägaren efter nöderna var till vanlig ett stop på skäppan för sannmatring av all säd var vanligt. Till dessas kristider på 1900-talet

Kom man skaha och sikt till kom man extra för det de var nödigt till att
i sändebingens särskilande sätt kom på kvarnun sätta han nad den var
Till finare bröd siktades hemma och handskräddade med olika gror och fin
örkt. Vid kvarnun var alltid ett inre rum för mädelkörarna med
möbler och spis. Och även mygelnaren använde det när han ofta behöv
de mata på mästerna detta var innan i kvarnun. Senare på 1800-tal
kom man skaha och grynvark vid den äldre kvarnvar. Här skabades korar
till gryn och möjl. blev fint bröd och även sätta nubbades och
blev mycket bättre än hammalit. Stor skilnad på brödet. Sudarskorn
såldes vid flera vattenkvarnar senare dock på 1800-tal och framåt
på 1900-tal. Bröd var alltid vanligt med tre olika slag grot
mellanfört och fint. Det var vanligt med en ^{skilnads} grot och olika mål
Till grot var vanligt köka mäst. Och sedan efter behov och till högts
den alltid vanligt grönn och finare. Det var ju av stor vikt till högts
den och kalas och friga om föring att ha det bästa. Det var förr
mycke vanligt den som var barn skulle du ha just sådan olika slag
just näg av mästarst släkt. Smidzöd och att brakada hemma för
Det var allmänt regel och red att släkt besökte varandra om julen

gjutagippe Större och mindre. Bekning och redskap var bakt i tigg bakbordet
en ungdoms raka med skafft och sengat, kast och skafft raka var att spända ut
glödskurande och raka ut aska var det var nedbrant kvar till att sopas
inman, brödet sätts innan ingress har med skart en brud. Träspade av und
att sätta inn och ta ut brödet med den. Denne beredning varmt vatten
och mjölk i bråget efter hur stort brödet skulle bli och omrördes med en kniv
eller träspade och ju mer det arbetades desto bättre bröd och just hädan i un
der det arbetades och regulerades med vatten och mjölk att den blev lagom
härde. Och fisk sedan stå överhöjd till den var färdig att ske upp
i kakor. Och dessa bakningar och fisk gav efter varannat med ord
ning det var inti alla husmödrar som brödade lika godt bröd förr
Alt var olika till grönsäffinare bröd och svinabrod kafpo bröd som
användes plåtar och formar till och förringar till olika kakor att
brotades hemma förr. Brödet förvarades i källare eller bord som
det höll sig lika fräkt och mjukt så länge. Godt kokades i
vatten eller mjölk när det mål det kokades hålldes grymt eller mjölk
omrördes samtidigt väl så det ej blev klumpigt och lagom härde
som de ville ha dem det var mycke olika somliga härda andra

snare gröt. Här användes korn och åt korn var gott till både gryn och
 mjölk. Blev god gröt av bagge delar och vanligt annat. Det var här förr
 mycket vanligt till kvällsvard med gröt och kokade den man som
 gick ut till det närliggande stekta de till ett annat. Gröt stekta i fläskflöte
 var hantlig mat. Ytter i gröten var både gott och vanligt förr och äger
 än. Hjälldags matvaror och skördefrukt var vanligt risgrymgröt och är
 både vanligt och gott än. Välling tillredes lika som gröt av risgrym
 och komagrym. Kokas i mjölk men mindre gryn så det blev välling
 i ställe för gröt. Många potatisrötter var bra ha med till både
 gröt och välling. Mycket av skadat korn blev gott till pannkaker och
 liknande maträtter. Skadat korn har kommit till på senare
 tid. Gynne till maträtter användes både risgrym och komagrym. Potatis
 kallat röror, morot och potatis detta blev beroende maträtt. Kommer ej
 ihåg vilket är hundratal Potatis korn till. Grönige och vilken blötdelse
 den haft till både människor och djur. Bok användas på sätet man
 gästika sätt. Mjölk behövde ej bli sur för att bli hörna. Tork sär-
 skilt den varma i staden och var god som ifteråt. Filibunkar
 mycket var hörnade visprades gästduv och myckan tillsammans och

säker och karsel i den var god och är det ännu. Längrejölk var vanligt här på orten men på Dömlands var det mycket brukligt att flera årras traktor där mjölken såldes i fat eller krukor vid mjölkningens gick grädden avanpå och togs bort med en större matsked och hälften i en kraka när den blev häg om mycket kärnade de kärna av äldre typ var runt och rittsig och väl gjorda. Söktas en metert hög 30 centimeter inräntigt ett handtag av en stavar på ena sidan sicks 25 centimeter höga än den andra. En rund härd med härdspets på skart som passade in i kärnan och till sicks 30 centimeter höga iro kärnan. Förnefn var horrade tätt med en tuons hår och den skulle dras upp och med med häg om fast till den blev smör. Förnefn var av vok ett hår i över en dråbbl. En annan typ en heda med komma innan i och vissa att dra den med var väl nioct ledigare. Sedan vid 1890 Tid kom alla lassar kärna med växtel. Men nu är dessa ur bruk och de lämnar mjölkern till mjöjer som började här 1926 i Västergötland med flera platser här omkring. Efter kärnlagen diskades kärnan i varmt vatten. När kärningen var färdig togs smöret ut kärnan och keradades och försattes i flera ställer så det blev väl vatten dragnas försattningar. Och

knådades sedan flera omvarv så det blev väl klart att efter saltningens
gen. Och så togs unna för hushållet efter beräkning till mesta kän-
ning. Och var unna som behövdes för hushållet sattades det i
jägare för att sälja upp. Och är förtjänstens hörde omkring i byarna och köpte
upp det och fördelade till städerna med det. Att det förförde olika lätt
att bli smör. Och de som brukade för att de inte kunde få smör och
takade över förgörning och hanölycka och vidare upphov av olika slag
förekom ofta och förhållandet var så var nog satt. Fisk användes
på både färsk och sattad och både som högtidsrätt och var dag. Och
sorter. Lutfisk till jultid var näst alltid vanlig. Och de som hadde
nåra insjöar fiskede in del rätt mycke. Vägen som fiskede mycke
brukade säga på seniortiden när man låg längre borta hörket gick
av sagelägjans (sjön) skulle det bli maträtt. Att var väl den förra
stunder att blågs fisk och annåttades på olika sätt. Det av olika slag har
varit vanligt från längst tillbaka och annåttas på olika sätt både som
högtidsrätt och vardags och jägare har alltid furents och upphöjare
har och varit ifrån gamla tider. Dels god mat av både fisk och vitt. Detta ägg
är en gammal god rätt i många som använder i olika form i läder

helt och sökendag ifärr gammalt och innan i nuvarande tid. Dagskesavaror
 var förr vanligt hembrugt och drickas var både kraftigt och gott och bland
 bönder vanligt förfjannas och råkades inte för något kostbart
 utan de själva oddade korn till mätt och brygde själva och på
 somrörarens förrådes i hållbare häll det sig nätlänge. Enbarsot
 var en sällsynt förråd. Första delen på 1800-talet fick de brännra brännvin
 frithult fram mot mittin av 1800-talet fick de lösa rigtighet de som
 ville och skatta för det var silt brännra och såla sitt samband
 sakta. Och annåndes i varje hem dagligen om intu till varje mål.
 Och vid folksamlingar festar och blåssas var det alltid vanligt och
 blåss ofta vid samlingar osak till trötter shagsmål och händer var
 olika slag. Vid 1830-talet var hembränningens var aldrin och brän
 vin sambandet av många som särskilt till det dure tiden havrebröd som
 var aldrinast brukligt här i Småland och väl över hela vårt land.
 När vieselprins mynterlets folkuniversiteter hövader vid i jönköpings häst
 även andlig bland aldrinhetens ev väktelse. En predikant galor Otto
 Hoff med flera och ett urval mynter här försäder komma att 700. Syneyd
 i var. Då var väl med de första församlingar som mynterhet odd

andlig sväkelser fikt framgång. Det var flera av de ledande som höyrde vänka för att den allmänna bränningens skulle inskränkas och minskas på olika sätt. Pastorin kyrkobundes andligh brända och sätte på dem begär varan minst ih halft stop i sänder dock ej till berusade vid hyrko stämma skulle dessa förekomma och diskuteras. Och gälde Pastorin att i förtak hand att snarare upphöra med brännvinstillskränningen. Detta ville Pastorin att ej gå med på och motiverade att bestället är magert och jag behöver dränken till mina kreaturer blev svaret. Efter en mycket diskussion gick man upp på att om 29 personer av händanval skiftigen förbunde sig att upphöra med brännvinssbränningens skulle man antekna sig som den treende. En av förtäpparna. Bladadommanse Lars Persson lyckades blanda sockenkorna få det överenskommen antalet och följdem blee brännvinssbränningens upphörde även i Pastorin ägor. Enligt myrkutsvarannanas tidning startades i Ummared år 1838 en alkoholtsförning med 120 ledamöter dess ordförande var Pastorin Anders vid åren 1838 med jönköpings länshushållningsrådskaps år 1839 kunde Lars Persson meddela att han inrättat en alkoholtsförning som i sittur tågna blivit godkänd. Galakapet uttalade sin önskan att Persson och Pastorin

medde hvaras framgång i denna goda och mänskligetens och fäderneslandets
viktiga angelägenhet. Den bränning var då åt denna tider mera kommersiell
och brändet blev dyrare. Vid alla sorts brändningar och kales var bränning
vanligt för. Lutjöppen peppar stark och fiskas upp fick du inte det var ej gitte.
Från mittan av 1800-talet märktes religiös värvksamhet kom att göra det mycku på
bränningstrubet. Bland almenhetens allra de som inte slutade upp tyckte oka
ja och var var det har inte lätt för att gå bort. Kaffet blev vanligt härvid
mittan av 1800-talet men var ej mycket med senare delen på 1800-talet och fram
åt Gustav och Styrparron var jämte vanligt somliga med fötter och anden
utslagnings av jämme med tre fötter var vanligt till hörn som inte var
fötter vid. Kopparkärl var mycke brukliga kaffe kittan kostdockan kittan
stora och mindre kopparkärlen skulle vara murade blanka och fina den
tiden de inte användes och placerades på gaveln i vardagsrummet för
att hyllan kallad attom om dorfans silver var det placerat till prydnad
dessa var i de gamla hästtrög och vinsidor var bygda vid mittan av 1800-talet
var många bondehem som de hadde mycke silversaker förr. Tidninga
spelte där ej mycket sitt och fikt något gång det enda kryddkvarnen
olika kryddor korken med flera smärsaker fanns alltid i fäste

varmed gick olika hämmare omkring med olika saker att säfja. Platserna för resor
och vade som hörde till matlagningen var i marketens av spisen skop och kyllo.
Matlagningen var tankort mindre men affärerna källades vid olika tillfälle när
det var mer folk vid. Träskning var alltid något extra. Under skärtiden var
alltid mycket folk här när det gick för handikravt och haffes i gang mer om
dagen var vanligt. Under staten var det vanligt att i hem åt man ut
på ängen och maten serverades eller fisk var och en få till sig som man
ville ha. Postinhabiter med annat postin har också varit brukligt fram till
av 1800-tal bland almnänheten. Det ärta eller hålldes maten i kökshärlar
och serverades på bordet och gemensamma serveringsstolar användes förr
var väl ofta vanligt och sammansat tabell till olika hälften kan väl handla
om och mycket olika bruk både förr och nu i olika hem känner jag ej affärer
fors vid hems använde väl intresserade båge delar från Horns härlar och
Träskedet var vanliga och var sek. en i familjen haddar sin alltid något hämmare.
Drickskärra på bordet var vanligt med dryckar särskilt vid hif och hög
tider. Badstöm före och efter maten var blommor i gel och bröd före
vid bjudningspare och kalas var väl vanlig. Om d. högtid och noga vilket
var närmast släkt och berörde förf god matat fisk och stekt som tillhörd
kökshärlan